

jeg har ønsket Forslaget affattet. Derfor forekommer det mig, at der er nogen Inkonsekvens i det ærede Medlems Stilling, skønt han talte om Inkonsekvens i min Fremgangsmaade. Naar det ærede Medlem efter at have fastslaaet, at det er overflødigt og unyttigt, at Lovgivningen tager sig af dette Forhold, gør Indvending imod, at det er overladt til Organisationerne at tage Initiativet til de Forholdsregler, hvormed Mejeribruget skal rejses i det Mon, som det er ønskeligt at faa det rejst, saa synes jeg, at der heri ligger en Inkonsekvens. Men jeg fik til Slutning det Indtryk af det ærede Medlems Bemærkninger, at han gerne vil medvirke til Lovforslagets Fremme og støtte det Arbejde, der skal gøres i Udvalget for at faa et godt Resultat ud af det, og saa tager jeg Konklusionen som tilfredsstillende, selv om Præmisserne ikke paa alle Punkter ere, som jeg kunde have ønsket.

Det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (A. Lund) synes at være i nogen Grad enig med det ærede 1ste Medlem for 3die Kreds (A. L. Andersen), i alt Fald for saa vidt som det ærede Medlem erklærede, at her stod Lovgivningsmagten overfor en Opgave, som den ikke kunde løse, og det ærede Medlem dvælede saa navnlig ved Noterings-spørgsmaalet. Jeg skal ikke modsige det ærede Medlem i hans Betragtninger herover, men blot fremhæve, at den forstandige og heldige Optræden paa Noterings-spørgsmaalets Omraade udmærket kan og forhaabentlig vil komme til at gaa Side om Side med de Bestræbelser, som udfoldes i Kraft af denne Lov, og begge Dele kunne tjene til at føre frem imod det Resultat, som det ærede Medlem saa fuldt vel som alle de øvrige ærede Medlemmer, der have udtalt sig, ønske. Jeg tror ikke, vi ved denne Lov paatage os en Opgave, vi ikke kunne løse, jeg tror, at det ærede Medlem underlagde Lovforslaget Formaal, som det ikke har. Men der er ikke Grund til at mene, at der er Uenighed imellem det ærede Medlem og mig angaaende Lovens enkelte Bestemmelser. Det ærede Medlem lagde blot Vægten paa et Punkt, som ligger udenfor Lovens Omraade, og som han ønskede at faa ind under Loven, idet han skitserede en Paragraf om Noteringen, som han ønskede indsat i Loven. Jeg vil selvfølgelig ikke nægte at deltage i Overvejelsen deraf, men jeg tror ikke, at det lykkes, jeg tror, at Forsøget paa at tilfredsstille det ærede Medlem paa dette Punkt maa opgives paa Forhaand. Det er noget, Mejeribrugets Mænd uden Lovtvang maa klare i Forening med Handelsorganisationerne. Er der grebet fejl her, hvad jeg ikke

bestrider, er det Landbrugets Mænds Sag at erkende Fejlen, drage Lære af de gjorte Erfaringer og søge at naa Resultater paa dette Omraade, som bringe bedre Tilstande frem.

Det ærede 8de kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) ønskede, at der skulde reklameres noget mere i England for vort gode danske Smør. Det er noget, som kan tages op til Overvejelse, og det er et Forhold, som for øvrigt ikke er undgaaet Opmærksomheden i Landbrugsministeriet. Jeg skal tilsige det ærede Medlem min Redebonhed til paa ny at overveje det.

Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) mente, at Bymejerierne blive gaaede for nær ved den Bestemmelse, som findes i § 12. Jeg er nær ved at tro, at det ærede Medlem befinder sig i en Misforstaaelse, og Bymejerierne, som have givet Udtryk for en Betragtning i samme Retning, befinde sig selvfølgelig i samme Misforstaaelse, hvilket er mindre forklarligt. Der er nemlig intet til Hinder for, at Mejeriet kan lave sine nydelige 2 Punds Pakker og sende dem ud til Købmændene og de private Købere saa meget, som de have Lyst. Derimod er det netop af Hensyn til Udsalgene, det hedder i 2det Stykke, at man maa bruge Papir, der er mærket „Dansk lurmærket Smør“. Der er imidlertid ikke noget i Vejen for, at Mejerierne lave deres Pakker til, *Mejerierne* vel at mærke, men ikke de respektive Udsalg. Altsaa, Bymejerierne kunne lave 2 Punds Pakker, pakke dem ind i Papir, „Lurmærkepapir“, og sende dem ud i Byen i Fællespakker indeholdende 3, 5, 8, 10 Topundspakker, ganske som de ville, uden at Køberen behøver at være nærværende og se dem udstukne af et bestemt Træ. Men Bestemmelsen i § 12 angaar *Udsalgstederne*, og her har man holdt for, at det var nødvendigt, at Udstikningen foregaar i Køberens Paasyn.

Jeg har nu kun tilbage at udtale min Glæde over den gode Modtagelse. Forslaget har faaet her oppe i det høje Ting, og navnlig glædede det mig at høre, at det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne) saa præcist fastslog og tiltraadte de Principper, hvorpaa Lovforslaget er bygget. Jeg haaber, at de, der nære Tvivl om, hvorvidt disse Principper ere rigtige, ville komme til Erkendelse af, at det netop er de Principper, hvorefter vi maa gaa frem. Vi kunne ikke overfor den Virksomhed, der har arbejdet sig frem her i Landet, gaa frem med Tvangsbestemmelser. Vi kunne ikke her i Rigsdagen